

ПРОДЪЛЖАВАМЕ

Една инициатива в името на живота

ПРОДЪЛЖАВАМЕ

или

ПРЕДГОВОР

Университетската специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания (УСБАЛО) започна кампания под надслов „Продължаваме“. Тя стана възможна благодарение на съвместните и безвъзмездни усилия на редица български творци и професионалисти. Сред тях са имената на галериста Бистра Стойчева, композиторът Ефтим Чакъров, музикантът Стефан Илчев, поетесата Маргарита Петкова, художникът Димитър Анастасов и певицата Тони Димитрова. Целта на инициативата е да подпомогне хората с онкологични заболявания и техните близки в трудния път на преодоляване на болестта, като им даде емоционална подкрепа и съпричастност от страна на обществото. Също така да заостри вниманието на хората върху тези заболявания и да обогати здравната им култура по тази тема за по-добра превенция и избягване на неадекватни форми на поведение/лечение (кампанията няма комерсиална насоченост и не цели събиране на средства).

Началото бе положено в началото на 2018 г. с откриването на „Център за пациента“ в УСБАЛО. В него започнаха работа двама психолози, които оказват помощ на пациентите и техните близки при борбата им с тази диагноза. В центъра има изградена библиотека с книги и игри, както и възможност за провеждане на групови или индивидуални занимания с всеки от тях. С помощта на лекарите организираме и „Училище за пациенти“, в което водещи специалисти на болницата дават информация за профилактиката и лечението на най-социално значимите локализации. Всичко това ни накара да помислим как да разширим идеите си. Така стигнахме до „Продължаваме“.

Официален старт на кампанията дадохме с първата изложба в края на май 2018 г. В нея галеристът Бистра Стойчева направи експозиция с 300 картини на 40 художници. Тогава композиторът Ефтим Чакъров анонсира и началото на конкурса за текст на песен на тема „Продължаваме“.

През октомври експозицията бе сменена с изложба на художника Димитър Анастасов. В конкурса за текст на песен получихме 20 стихотворения. Журито в състав на Ефтим Чакъров, Маргарита Петкова и Стефан Илчев избраха за победител „Живот“ на Пепа Таракчиева – самата тя жертва на коварната диагноза. Тони Димитрова ще изпее песента за всички пациенти и техните близки, давайки им надежда да продължат. Не сме спрели да провеждаме беседи в „Училището за пациенти“ на УСБАЛО със съответните специалисти.

Усилията ни да помагаме, лекувайки не само тялото, но и духа на пациентите, няма да спрат. А ние - екипът, реализирал кампанията „Продължаваме“, ви желаем здраве!

Тъжни очи • туш-перо • Д. Анастасов • 2017

Герой

В силует ли се превръщат уморените души?
По пътя си срещам хиляди съдби.
Всеки болка носи, всеки с белег от борба,
Но всичко си струва, затова ще продължа.

Припев:
Застани отпред, гордо лицето си вдигни,
Ти герой си днес, нищо не може да те сломи.
Някой някъде те чака, някой дава ти кураж.
„Мога да премина мрака“, извикай с пълен глас.

Зная какво е болка, познавам и страха.
Всеки демон именувах с различни имена.
Днес затварям всичко и се изправям пред света.
Знам, че ще си струва, затова ще продължа.

Припев:
Застани отпред, гордо лицето си вдигни,
Ти герой си днес, нищо не може да те сломи.
Някой някъде те чака, някой дава ти кураж.
„Можем да преминем мрака“, изкрещи го….. с пълен глас.

Аз съм повече от всяка болка, ние сме повече от всяка сълза.
Не, това не е края, хвани ме за ръка.
Събуди ме, разкрий ми наново света.
Усещам те до мен, нека разбием студа…

Припев:
Застани отпред, гордо лицето си вдигни,
Ти герой си днес, нищо няма да те сломи.
Някой някъде те чака, някой дава ти кураж.
Тези страшни силуети, те над теб…. нямат власт.

Нели Стефанова

Прегръдка • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Песен за теб

Напиши песен за мене, моля те,
каза тя над последната чаша.
Нещо свежо, фънк или реге,
задължително с маракаси.
После цялата нощ танцувахме –
аз отчаяна, тя гологлава...
Седем песни, лудетино, ще ти напиша,
само недей, недей ме оставя!

Припев:
С нови очи се виждаме.
Всеки е дар за някого.
Тук сме да се обичаме.
Заради теб продължавам.

С тъмни кръгове под очите,
разкопчана и боса, тя събира
всички сили срещу сълзите,
че заплаче ли, няма спиране,
всички спомени срещу мрачния
глас, че нищичко няма смисъл
и се смее, и е така прекрасна!
Десет песни ще й напиша!

Припев:
С нови очи се виждаме.
Всеки е дар за някого.
Тук сме да се обичаме.
Заради теб продължавам.

Миа Сердарева

Майка III • ТУШ-ПЕРО • Д. Анастасов • 2018

Продължаваме

Помниш ли, когато научи?
Всичко се завъртя наобратно.
Времето спираше, тръгваше.
Страх, надежда, надежда, страх.

Плачеше тайно в банята,
аз пред вратата плачех вътрешно.
Казваше, че нищо ти няма,
а ние се молехме да имаш бъдеще.

Припев:
Страшното ни научи да виждаме надълбоко,
сърцата си да слушаме – и моето, и твоето.
Всеки понякога пада, важното е да станем.
Докато има обич, продължаваме.
Продължаваме.

Ти се пребори, мамичко!
Знам колко сила се искаше.
Видях какво значи вяра
и как се живее истински.

Припев:
Страшното ни научи да виждаме надълбоко,
сърцата си да слушаме – и моето, и твоето.
Всеки понякога пада, важното е да станем.
Докато има обич, продължаваме.
Продължаваме.

Миа Сердарева

Моят път ● ТУШ-ПЕРО ● **Д. Анастасов** ● 2017

Няма пътища лесни

Борим се, често, с трудни неща,
всеки среща по пътя изпит голям.
Животът суров е, не е игра,
доколкото може всеки справя се сам.

Но идва миг – останеш без сила,
време за болници, доктори – няма как,
от хората в бяло търсим закрила –
дано диагнозата, дано не е рак.

Но ако има да идва, нас не ни пита,
тази битка във нас започва без шум.
Прегледи, маркери, скенер, визита,
всеки с надежда се моли наум.

Уж си сам с болестта, но не е така,
семейство, приятели - вярват във теб.
С любов те подават крепка ръка,
и лекари търсят за всекиго лек.

Пътища лесни за щастие няма,
а само трудни и тесни пътеки,
и бие надежда в сърцето, голяма,
за малки успехи, макар и нелеки.

Стефан Сираков

Молитва • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Бог е съхраняващо равновесие...
Дори когато сме на Кръстопът...

Продължаваме да Вярваме Сърдечно -
нашето послание е Вечно...

Продължаваме да търсиме Божествено Послание -
молещата сила вижда Съзидание...

Продължаваме да се обичаме Лечебно -
Любовта съзижда мислене потребно...

Продължаваме да сътворяваме мистерия вълшебна -
песента докосва истина хвалебна...

Припев:

Колко много вярности със нас ще съществуват -
за да могат ангелите да танцуват?

Колко Воля има във Душата -
за да действа Сила непозната?

Колко знаем за лекуващия Глас -
ако слушаме и Златото във нас?

Чухте ли, че може да прониква музикална суматоха
в Новата светкавична Епоха?

Чухте ли, че Времето е царствена пътека -
с грейване творебственост е лека?

Чухте ли, че Господ може да лекува,
ако търсещото мислене пътува?

Чухте ли, че се усмихваме щастливо -
за да бъде и посланието Живо?

Светеща гора • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Нека си подаваме ръце горещи -
за да ни помагат пеещите срещи...

Нека да се любиме с крила градивни -
за да се преборим с действия пасивни...

Нека тишина да ни приляга -
ако в себе си откриваме и Мага...

Нека и Смехът да действа масажиращо -
за да бъде знанието прогресиращо...

Продължаваме с Мечтите да си лягаме -
За да можем със Богатството да се протягаме...

Продължаваме и Слънце да докосваме Магично -
Светлината да Изгрява с леене лирично...

Продължаваме да слушаме: "Бог е равновесие" -
ако справяме се с мракобесие...

Продължаваме с Молитвеност да се каляваме -
за да можем смеличко да се Спасяваме...

Теодора Тодорова

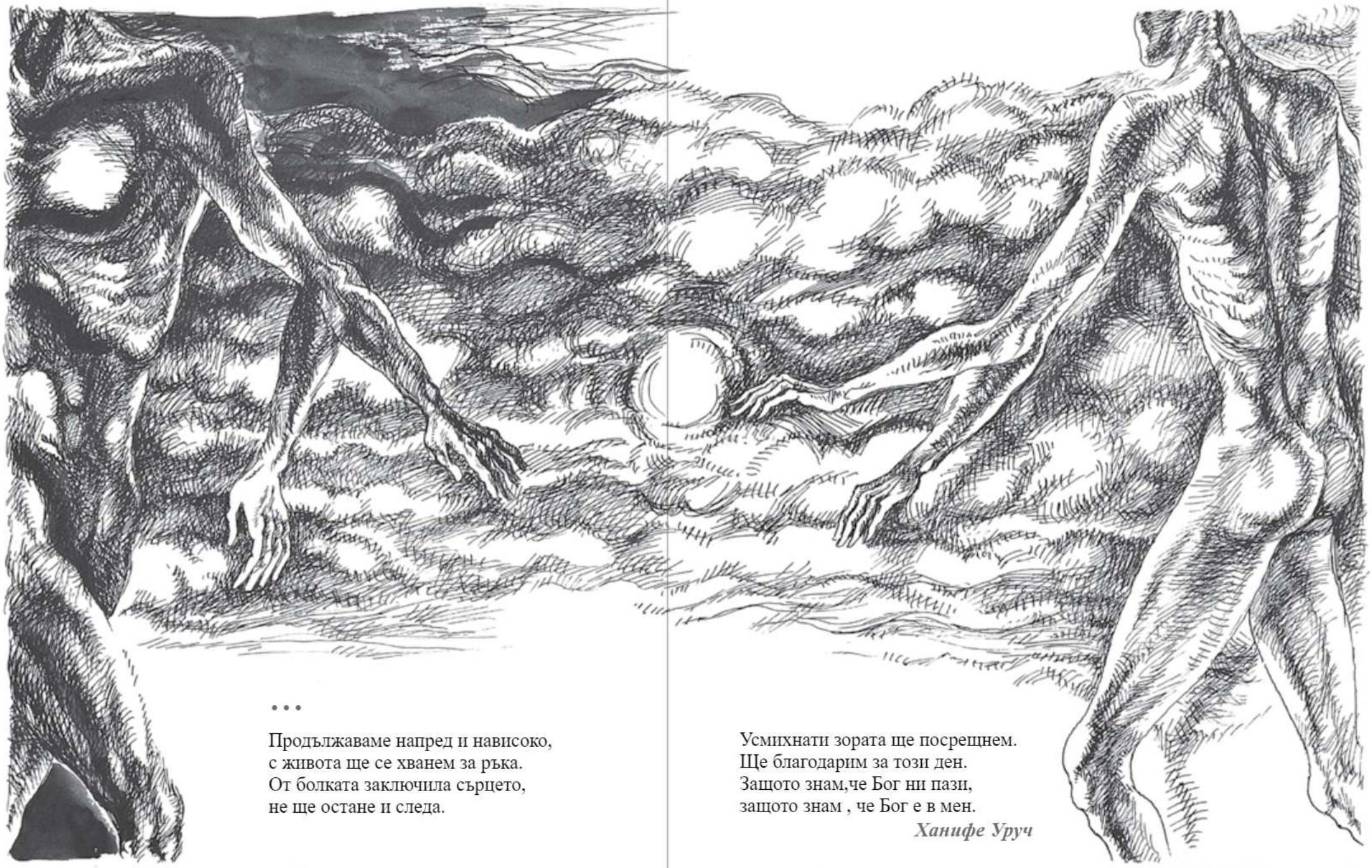

Среща • ТУШ-ПЕРО • Д. Анастасов • 2017

• • •

Продължаваме напред и нависоко,
с живота ще се хванем за ръка.
От болката заключила сърцето,
не ще остане и следа.

Усмихнати зората ще посрещнем.
Ще благодарим за този ден.
Защото знам,че Бог ни пази,
защото знам , че Бог е в мен.

Ханифе Уруч

Цикъл **Носене на кръста, Полет** • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов**

Зов за живот

Има радостни дни
и дни на тревога.
Има слънчеви дни
и дни в изнемога…

Дни тъмни в които
душата помръква,
а сърцето ни свито
в болки изтръпва…

Но надежда има
във всеки от нас.
Тя макар и незрима
има шеметна власт.

Любовта във душата –
тази светла любов,
тя гори тъмнината,
за нов живот тя е зов…

R: Тя всичко надмогва,
тя е лъч светлина,
с милост затрогва –
любов, любов е това…

В сърцето извира,
щом си чист и готов,
и всемирът пулсира
с този свят благослов…

Има радостни дни
и дни на тревога.
Има слънчеви дни
и дни в изнемога…

Но надежда има
във всеки от нас.
Тя макар и незрима
има шеметна власт.

R: Тя всичко надмогва,
тя е лъч светлина…

Стефан Сираков

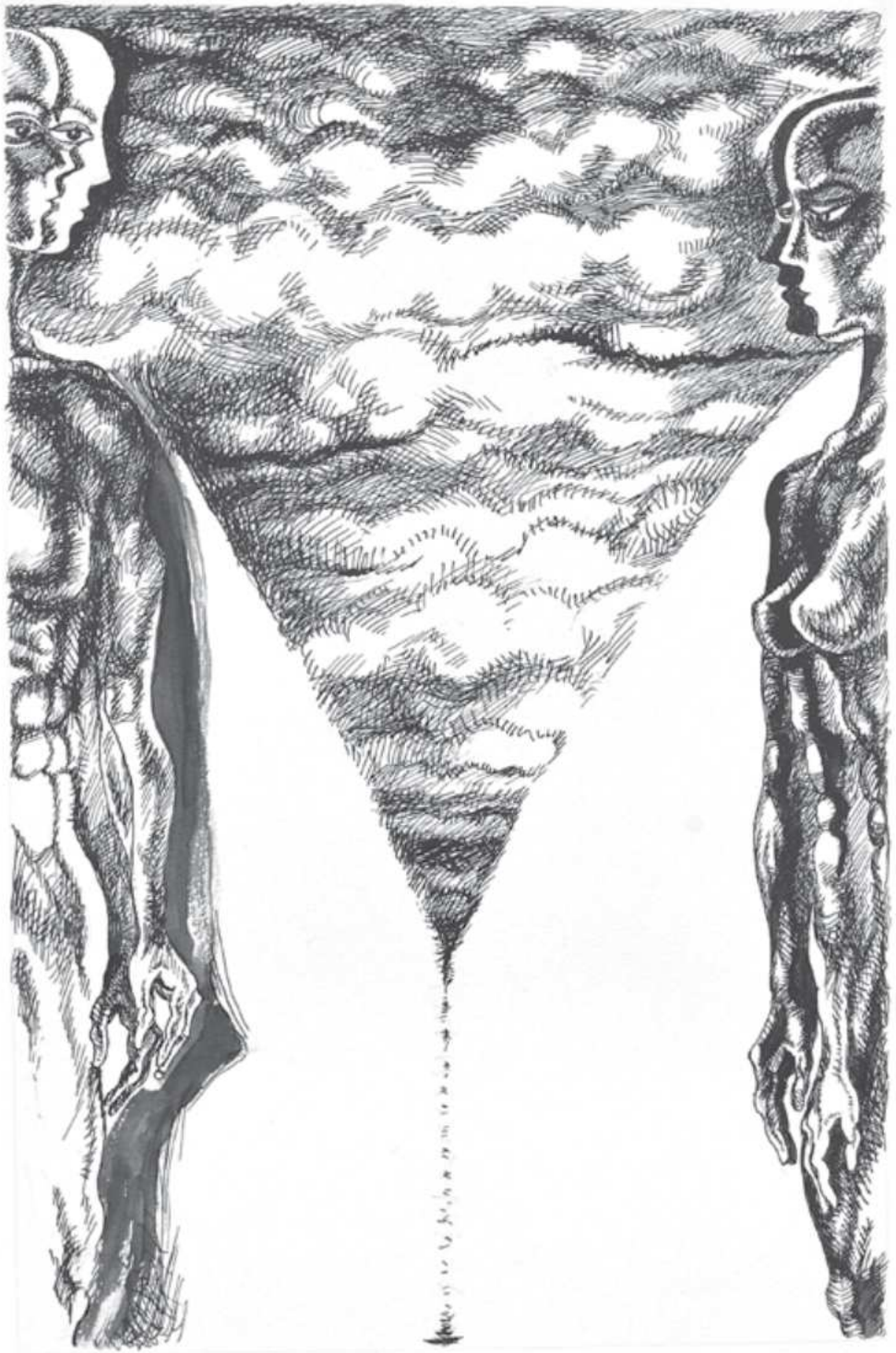

Среща, Пясъчен часовник • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2017

Повярвай

Внезапно появява се бедата,
страхът и мъката вървят със нея...
Расте във тебе болка непозната,
а иска ти се още да живееш.

Сълзите си прикриват близки хора,
ти търсиш в тях искрицата надежда,
че здрав ще бъдеш скоро, много скоро...,
но те очи надолу тихо свеждат.

Припев:
Повярвай в себе си и си кажи: „Аз мога".
Със болката докрая се борѝ.
Повярвай в чудото, във силата на Бога
и здраве Той с любов ще ти дари.

Ти сам не си срещу врага коварен –
във битката до теб се бият смело
те – лекари, сестри и санитари,
те – ангелите със престилки бели.

Повярвай им, дори и уморени
живота ти ще бранят във борбата
и със ръцете си благословени
ще върнат радостта и светлината.

Христина Димова

Ели • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Когато животът горчи

Когато младостта ми е кратка
и топят ме тихо тъмни мъгли,
тогава се чувствам безсилна,
тогава животът силно горчи…

И търся искрица надежда –
да се вкопча здраво с ръце.
Търся огъня, който повежда
към живот всяко страдно сърце…

Сила мощна търся в живота,
дори от слънцето ярко по-мощна…
Да огрее тъмата във мене
и пролет за мен да изгрее…

Да се върна при вас, във света,
по-мъдра, по-зряла, щастлива,
като дете – окрилена и светла,
засмяна, здрава, красива…

Стефан Сираков

Майка I ● ТУШ-ПЕРО ● **Д. Анастасов** ● 2018

Диагноза

Поставена е вече диагнозата,
душата ми обвита е във мрак.
Неясна ще е за мен прогнозата,
прочетох във изследването-рак.

Безнадежност, паника и ужас
изпитвам в този миг.
А от устните, изтръпнали и чужди
се отронва тъй отчаян вик.

Като ручеи, сълзите рукват
дали ще победя аз болестта.
И към доктора въпросите ми хукват,
ще живея ли, и докога?

Наблюдавал тихо моята реакция,
и очаквал е въпросите ми той.
Ще помогне , мисля операция
лаконичен е във отговора свой.

Уточняваме подробности и дата,
прибирам се във къщи с плач.
И прегръщам и целувам си децата,
и не виждам нищо, само здрач.

Денят за операцията идва,
трепереща към залата вървя.
А там като зелена самодива,
посреща ме операционната сестра.

Потъвайки във сън дълбок, си мисля
“дано завинаги да не заспя”.
Но след операцията будна съм- наистина!
О,анестезиолози, благодаря!

Това се случи преди толкова години,
Поклон медици, оздравях!
И отново съм с дечицата си свидни,
че оперирана от богове, аз бях.

Веска Кумбарова

Пътят към храма • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Продължаваме

Дълго мислих за това
защо съдбата мен избра.
Дали да ме обзема страх,
дали изкупвам тежък грях.

Бунтувах се срещу това,
отчаяно във битка със света.
И гордостта ми вместо лек
ми пречеше да съм човек.

Ала си спомних за това,
че всичко дава любовта.
Отворя ли сърце за нея
щастливо мога да живея.

Припев: *Продължаваме живота да ценим,*
за всеки миг безценен пак благодарим.
Нима за нещо друго сме родени,
от любовта ни нека всички бъдат обградени.

Куражът имам да творя,
променям мъничко света.
Подавам ти сега ръка,
и нека бъде все така.

Напред по пътя си вървим,
и нещо свято нека приближим.
Телата наши щастие обзема,
съдбата ни е вече променена.

Усещам ролята ни по-голяма,
благодатта не е една измама.
Усмивките ни нека силно греят,
заради тях душите ни живеят.

Припев: *Продължаваме живота да ценим...*

Георги Кърдев

Плетеница • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2017

Волята в мен

Ако мога да бъда днеска щастлив,
да бъда полезен и силен,
с радост бих дал всичко за вас,
без да жаля труд непосилен.

Но днес аз не мога – днеска се боря,
със скритня враг вътре в мен.
Чувствам се слаб, но защо ли говоря –
вие сте с мен, с мен всеки ден…

R: А горят в мене светли мечти,
за усмивка – детска, игрива,
пролет шеметна в мен да кипи,
любовта ми да грее щастлива…

Събирам се в себе си, стиснал юмруци,
за своя живот в непосилна борба.
За приятели верни, семейство и внуци,
за тях ще се боря, и за нова съдба.

Ще се боря за тях с крепка надежда,
воля и дух този враг да сразят.
Да възвърна отново силата прежна,
да полетя, както птици летят.

R: А горят в мене светли мечти…

Стефан Сираков

Целувка VI • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Не умирай!

(На Джани и на всички, които се борят...)

Точно в шест, рано сутрин прави кафе.
Прегръща те. И забавя времето...
Всяка прегръдка е доза лечение -
химична терапия... И спасение!

Прегръщаш я... Почти я задушаваш...
... Навярно è, защото се страхуваш,
че времето изтрива паметта ни...
... Че във времето ще се изгубим...

Но обичта ви е толкова сляпа,
че слабостта ви превръща във сила...
Губиш дъха си - тя своя ти дава...
Прегърни я сега! Не умирай!

Не умирай! Защото, морето без теб
вече няма да бъде тъй синьо!...
Дори... изобщо няма да има небе...
... Тъжни гларуси само ще има...

Катамаранът самотен ще чака...
Хоризонтът всяка нощ ще те търси...
Тя... в самота, от сълзи ще е сляпа...
... очакваща твойта силна прегръдка.

А ти не умирай! Болестта няма шанс!
Болестта няма шанс пред мечтите!
Не може така да умре любовта!
Тя само вдъхва живот. Прегърни я!

Всяка сутрин във шест, тя ти дава живот...
... ти го стискаш във своите шепи...
Пак я прегръщаш, премалял от Любов...
... и усещаш Живота във тебе!

Ваня Стоянова

Ръце и очи • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Прозорец, стол и мисли в мрака,
съдба, човек на кръстопът,
да гледа, но да види, чака,
за първи и за сетен път.

Очите трескаво желаят,
сърцето и душата не,
печални, щом те се колебаят,
тъмата ще ги обрече.

В душата, струна на китара,
далечен повик за живот,
ще чуе с утрото, врата отварят,
надежда, светлина, любов.

Е. Н.

Момиче с дълга коса • ТУШ-ПЕРО-ГРАФИТ • **Д. Анастасов** • 2018

Надеждата дава криле

В живота, приятели, трудности има -
черни дни, що напълно ни сриват.
Горят ни отвътре болки незрими,
мечтите в нас, смехът те изтриват.

Силният дух е първа победа,
а присъда за смърт е страхът.
Всички сме с теб – имаш подкрепа,
не си сам по трудния път.

R: Прегръдката ваша крепи ме,
дава смисъл в борба да живея,
и волята в мен се стреми
да се върна, с вас да запея.

Любовта ви е моя опора,
като река се влива във мен.
За нова съдба днес се боря,
да надмогна трудния ден.

Нямаш ли смелост – нямаш надежда,
знай – шансът е в твойте ръце.
Устремът в теб напред те повежда
и всяка надежда дава криле...

За кратко сме тук, на тази земя,
съзнавам го без да роптая.
Но знае сърцето, и мойта душа –
животът борба е докрая...

R: Прегръдката ваша крепи ме, ...

Стефан Сираков

Момиче с китара и шапка • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Животът

Бях летен повей. Бях луна. Бях стих.
Бях муза на поети. Бях и вятър.
Любима бях. Бях нощен вопъл тих.
Бях слънчев лъч в косите на приятел.

Бях лед и студ. Бях сняг. Бях ден мъглив.
И болка бях. Бях вълча тъжна песен.
Бях камък метеорен. Облак сив.
Бях трън в петата. Бях урок нелесен.

Бях ключ в ключалка. Покрив бях. Подслон.
Бях цвете в кълдаръмен двор. Бях пясък.
И гръмотевица, и буря бях. И стон.
Дърво на две разцепено със трясък.

И падах. И потъвах. И летях.
И мъртва бях, а после оживявах.
И мразех. И се влюбвах. И се смях.
Богата бях, а после обеднявах.

Върха изкачвах. Срутвах се. Мечтах.
Загубвах пътя, после го намирах.
Във тъмното вървял сама. Със страх.
Живота си обаче не проклинах...

Пепа Таракчиева

Продължаваме

Всеки е на този свят
с мисия и цел,
всеки носи своя кръст,
към някъде поел.

Имаме мечти безброй,
Но дали ще ги осъществим.
Дай Боже – да сме здрави много дни
и нещо хубаво да сътворим.

Припев:
Продължаваме напред
и никога назад.
Може да е тежко,
Но не сме сами на този свят.
Продължаваме напред –
Ела със нас и ти.
Приятелю, подай ръка –
Имаме безброй мечти.
Приятелю, подай ръка –
Вече не ме боли.

Знаем, трудно – няма как,
минават някои от дните ни.
Важното е, щом всеки миг
Бог над нас ще бди.

Имаме безброй мечти,
Но най-важна е една –
Да живеем, и да не ни боли,
За да прегърнем пак нашите деца.

Припев:
Продължаваме напред
и никога назад.
Може да е тежко,
Но не сме сами на този свят.
Продължаваме напред –
Ела със нас и ти.
Приятелю, подай ръка –
Имаме безброй мечти.
Приятелю, подай ръка –
Вече не ме боли.

Любомир Ангелов

Живо дърво • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2017

Воюваме заедно

Ако някой ден се приюти болестта
и гостува неканена в твоето тяло,
ще дойде хирург с умела ръка,
натрапникът ще прогони изцяло.

Лъч светлина ще проблесне в очите,
силна надежда сърцето ще сгрява,
болни и лекари ще облей обичта,
здрава сплав ще тях съединява.

Ти си човекът, роден за борба,
с надежда вечер заспивай,
на смелите хора, подхожда това,
прогони всяка тъга, не унивай.

Над тебе денонощно на страж
ще бдят ангели в престилки бели,
усърдно на всеки ще дават кураж,
ще разцъфтява любов без предели.

Никой друг не оценява така,
всеки миг от живота човешки,
ще победим заедно болестта,
извисени в дните си тежки.

Пенка Славова

Момиче-XIII ● ТУШ-ПЕРО ● **Д. Анастасов** ● 2018

Пробуждане

Искам да съм чист(а) като снега,
който се топи, когато се възлюби.
Искам да съм радост в съня,
който с прегръдка ме пробужда.

Нищо от това, нищо от това не е по-силно.
Нищо от това, нищо от това не е по-вечно.

Аз съм светлина, аз съм чистота.
Аз съм вихър, който ме въздига
и превръща в капчица роса,
капчица роса пречистена във вечността.

Любов, любов, любов потапям се в любовта
от изгрева на моето детство.

Продължавам да летя. Мечтая. Искам.

Да съм чист(а) като снега,
който се топи, когато се възлюби.
Да съм радост в съня,
който с прегръдка ме пробужда.

Стефи Недевска

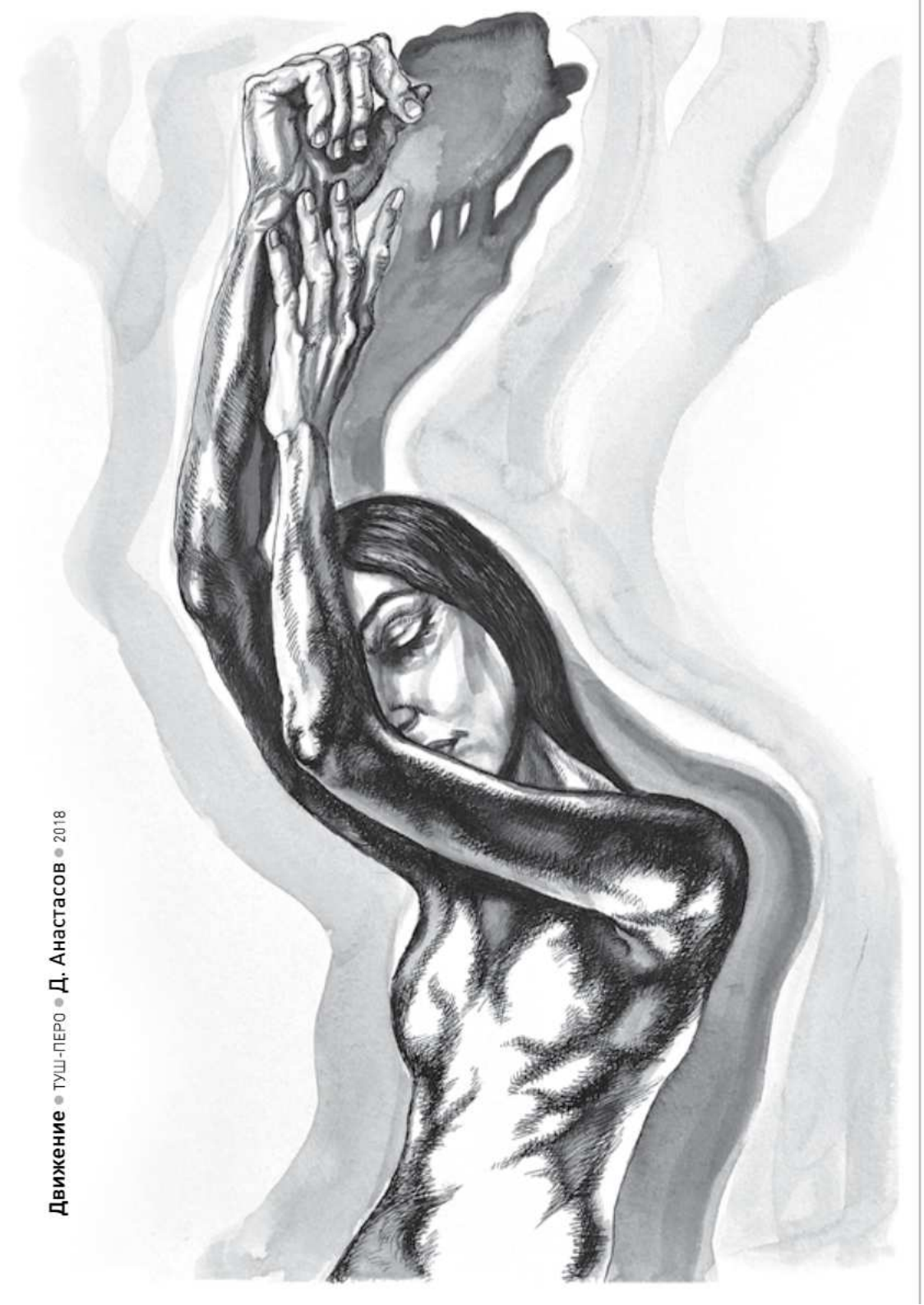

Движение • ТУШ-ПЕРО • **Д. Анастасов** • 2018

Продължаваме

Животът не свършва до ъгъла.
Там е само полъхът колебание.
Всички сме родени за щастие.
Можеш, премини и през това изпитание!

Събери смелост, тръгни!
Зад ъгъла те чака дете, приятел, роднина...
нова любов.
Никой от тях не иска за теб да тъжи,
а с теб живота да сподели!

Връхлитат ни болки, разбиват се мечти,
разделят се хора със сложни съдби....
Но, болестта не ще ни раздели -
само ще ни сплоти!

Животът още по-пъстър
и недоизживян, ще нареди -
"Продължи,
зад ъгълът е пълно с неоткрити красоти
и нови висоти!"

Петя Петкова-Щифлер

ПРОДЪЛЖАВАМЕ

Една инициатива в името на живота

Художник: Димитър Анастасов
Фотограф: Стоян Атанасов
Издател: УСБАЛО

